

РЕШЕНИЕ

№ 1809

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в
публично заседание на 22.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **10167** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на В. Д. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-0262-000247 от 03.08.2020г. издадена от Началник група към ОДМВР – С., РУ-Е. П., с която на жалбоподателя е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП – временно спиране на ППС от движение до заплащане на дължимата глоба. Моли атакуваната заповед да бъде отменена.

В с.з. жалбоподателят, редовно призован не се явява и не изпраща представител.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С атакуваната заповед от 03.08.2020г. /л. 7 от делото/ спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП, тъй като е констатирано, че същият управлява собственото си МПС Мерцедес 200 Е с рег. [рег.номер на МПС] с наложено наказание глоба по НП № 19-4332-021571, връчено на 07.11.2019г., незаплатена в срока за доброволно заплащане. ПАМ е наложена със срок – до заплащане на дължимата глоба.

На водача е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ (л. 8 от делото).

Приложена е справка за нарушител/водач, видно от която става ясно, че по отношение на жалбоподателя има издадено НП № 19-4332-021571/21.10.2019г., влязло в сила на 15.11.2019г., с което на В. Д. А. е наложена глоба в размер на 300 лв. на основание чл.175, ал.3, пр.1 ЗДвП.

Представени са заповеди за компетентност /л. 13/, както и акт за встъпване в длъжност на лицето издало оспорената ЗППАМ /л.14 от делото/.

От правна страна съдът намира следното:

На основание чл. 172, ал.1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2 от същия закон се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Определянето на тези служби е в правомощията на министъра на вътрешните работи, с оглед разпоредбата на чл. 165, ал. 1 от ЗДвП.

С оглед представената заповеди от 05.07.2018г. издадена от Директора на ОДМВР - С., съдът намира, че атакуваният административен акт издаден от А. Г. В. -началник група „Охранителна полиция“ към РУ-Е. П. при ОДМВР-С. е издаден от компетентен орган и в предвидената писмена форма.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага ПАМ – временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с наложено наказание глоба, незаплатена в срока за доброволно заплащане – до заплащане на дължимата глоба.

От събраните писмени доказателства – справка за нарушител/водач, безспорно се установява, че А. е управлявал МПС с наложено наказание глоба. Доказателства за заплащането ѝ не са ангажирани.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП административният орган действа в условията на обвързана компетентност и при наличието на предпоставките на цитираната разпоредба – незаплатена глоба – е длъжен да издаде заповед за прилагане на ПАМ. Следователно, в случая са били налице предпоставките на чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП за издаване на оспорената заповед, която видно от текста на закона и от съдържанието ѝ се издава под прекратително условие – до заплащане на дължимата глоба, когато действието на процесната ПАМ ще бъде преустановено.

Ирелевантно за законосъобразността на ЗПАМ е обстоятелството дали към датата на издаването ѝ глобата е била изпратена за принудително събиране от органите на НАП. Относим е единствено фактът на неплащането ѝ.

По изложените съображения жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът не претендира разноски, няма доказателства такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 7-ми състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Д. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № 20-0262-000247 от 03.08.2020г. издадена от Началник група към ОДМВР – С., РУ-Е. П., с която на жалбоподателя е наложена

ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „к“ от ЗДвП – временно спиране на ППС от движение до заплащане на дължимата глоба.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване съгл. чл. 172, ал. 5 от ЗДвП.

СЪДИЯ: